

Begrundelse

Elisabeth Arnold (RV):

Det er politiets arbejde, som vi alle sammen ved, at opklare forbrydelser og forebygge, at nye forbrydelser sker. Vi har været vant til gennem alle årene, at politiet er stærkt nationalt forankret, nogle lande har endda flere forskellige politikorps på forskellige niveauer: lokalt, regionalt og nationalt.

Med den stigende globalisering, med den store samhandel med udlandet og med de åbne grænser i Europa er det klart, at kriminaliteten også får bedre vilkår, efterhånden som kontrollen over de direkte grænseovergange bliver mindre, og derfor har et udvidet politisamarbejde i Europa stået på dagsordenen i adskillige år.

Vi er nu kommet i den situation, at politiet har internationalt samarbejde i mange forskellige fora: det gamle Interpol, Europol, nordisk politisamarbejde, baltisk politisamarbejde og muligvis endnu flere fora.

Kl. 10.05

Det ejendommelige er, at Europol, som er forankret som en konvention i Den Europæiske Union, og som arbejder på et mellemstatsligt grundlag, altså uden overnationale organer, er fantastisk regelbundet, meget gennemarbejdet og genstand for meget stor granskning i både de nationale parlamenter og i regeringerne, og vi har i det danske Folketing gentagne gange i de sidste mange år arbejdet med det både i Europaudvalget og i Retsudvalget. Der er ikke ret mange aspekter af Europolsamarbejdet, som ikke er reguleret eller kendt af offentligheden og af de danske politikere.

Det gælder derimod ikke de andre former for internationalt politisamarbejde. Der er ikke ret megen beskrivelse af det, som er kendt i offentligheden, og der er slet ikke nogen demokratisk kontrol med eller demokratisk opfølgning af det arbejde.

Det er derfor, at vi sammen med SF har ønsket at stille denne forespørgsel for at få kastet lys over, hvordan det internationale politiarbejde fungerer, og for eventuelt at få ideer til, hvordan vi kan forbedre selve samarbejdet og også få bedre kontrol med det. Vi ser frem til ministerens besvarelse.

Besvarelse

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne indlede med at takke Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti for, at vi får den her debat i dag på et område, som er i en rivende udvikling, hvor jeg i hvert fald mener, det er godt, at Folketinget får lejlighed til ikke alene at diskutere retningslinjerne, men selvfølgelig også den opbygning og de resultater, som er gennemført på de forskellige samarbejdsområder.

Det internationale politisamarbejde styrkes år for år. De nationale politimyndigheder arbejder stadig tættere sammen på tværs af landegrænserne, og samarbejdet udbygges og intensiveres løbende i bestræbelserne på effektivt at bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet.

Samarbejdet har mange facetter, og det vil ikke være muligt at komme ind på alle i dag. Men fælles for de mange former for samarbejde er imidlertid, at de egentlige politimæssige opgaver løses af nationale myndigheder, og at samarbejdet med udenlandske politimyndigheder foregår i overensstemmelse med national ret.

Dansk politi har gennem mange år haft et tæt og tillidsfuldt samarbejde med politimyndighederne i de øvrige nordiske lande. Samarbejdet foregår dels på centralt plan, dels gennem et direkte samarbejde mellem de lokale politimyndigheder. De nærmere retningslinjer for dansk politis deltagelse i samarbejdet med de øvrige nordiske politimyndigheder er fastlagt i en kundgørelse fra Rigspolitichefen.

Det daglige tætte og direkte samarbejde mellem de nordiske politimyndigheder gør det muligt for politiet hurtigt, enkelt og effektivt at udveksle oplysninger af betydning for den politimæssige indsats i de enkelte lande.

Et af de væsentligste elementer i det nordiske politisamarbejde er udsendelsen af politifolk som fællesnordiske forbindelsesofficerer til en række tredjelande. Forbindelsesofficerens opgave er at lette kontakten og det politimæssige samarbejde mellem de nordiske lande og de lande, hvortil forbindelsesofficererne er udsendt.

Fællesnordiske forbindelsesofficerer er for tiden udsendt til 24 destinationer rundt omkring i verden, hvorfra forbindelsesofficererne ofte dækker flere lande. Ordningen har selvfølgelig oplagt nogle ressourcemæssige fordele, men den er altså også med til at styrke samarbejdet mellem de nordiske landes politimyndigheder.